

The Holy See

DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II AD UN GRUPPO DI PELLEGRINI DELLA DIOCESI POLACCA DI KALISZ

Martedì, 20 aprile 1993

Drodzy Bracia i Siostry,

1. Pragne bardzo serdecznie podziękować Księdzu Biskupowi Ordynariuszowi Diecezji Kaliskiej za przybycie tu, do domu Papieża. Przybyliście w licznej grupie i to jest dla mnie prawdziwą radością. Jesteśmy pod wrażeniem niedzielnej uroczystości, podczas której Kościół w Polsce i nasza Ojczyzna otrzymała w darze od Boga nowych Błogosławionych. W szczególny sposób jest Wam bardzo bliska Błogosławiona Maria Angela Truszkowska, która urodziła się w Kaliszu 16 maja 1825 roku i tam została ochrzczona w kościele parafialnym pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Czyż ta nowa Błogosławiona nie jest wspaniałym darem także dla Waszej Diecezji?

Wasza dzisiejsza obecność posiada szczególną wymowę. Jest to bowiem pierwsze spotkanie Ludu Bożego Diecezji Kaliskiej z Papieżem, diecezji, która została utworzona rok temu – 25 marca – bullą “Totus Tuus Poloniae Populus”. Jest to więc diecezja młoda, ale korzenie jej tkwią głęboko w tradycji, w historii naszego Narodu, która sięga początków chrześcijaństwa w Polsce. Obejmuje ziemie, na których istniały pierwsze ośrodki chrześcijaństwa.

Gdy patrzę na Was dzisiaj, to myślę o tym wielkim bogactwie duchowym, które odziedziczyliście i które w jakiś sposób dzisiaj uobecniacie. Świadczy o tym w sposób szczególny stolica Waszej Diecezji – Kalisz – najstarsze miasto w Polsce. Te chrześcijańskie wartości kształtowały nasz Naród od początków jego istnienia i nadal go kształtują. Są one naszym największym skarbem, jaki posiadamy, a utracenie ich oznaczałoby podcięcie naszych chrześcijańskich korzeni, naszej tożsamości narodowej.

Trzeba więc to *wielkie dziedzictwo kontynuować w poczuciu odpowiedzialności* za chwilę obecną i

za czasy, które nadchodzą, w poczuciu odpowiedzialności przed Bogiem, który jest Panem dziejów.

Niech będą dzięki Bogu za to dzisiejsze spotkanie.

Przyszliście tutaj, wraz z Waszym Biskupem, aby wyrazić to dziękczynienie w modlitwie, aby sprawy Kościoła i Ojczyzny polecić “ Ojcu, który jest w niebie ”.

2. Przynosicie ze sobą kopię obrazu Świętego Józefa, czczonego w Kaliszu, w sanktuarium znanym na całą Polskę. Chcecie, abym pobłogosławił ten obraz, który po powrocie do Kraju ma w pielgrzymce nawiedzać poszczególne parafie Waszej Diecezji. Święty Józef jest Wam szczególnie drogi i bliski.

Papież Pius IX ogłosił Świętego Józefa “ *Patronem Kościoła Katolickiego* ”. W Adhortacji “ *Redemptoris Custos* ” napisałem między innymi: “ Szczególna przyczyna tego, że Św. Józef jest opiekunem Kościoła i że Kościół tak wiele się spodziewa po jego opiece i troskliwości, tkwi w tym, że był on małżonkiem Maryi i domniemanym ojcem Jezusa Chrystusa... Józef był prawnym i naturalnym stróżem, opiekunem i obrońcą Rodziny Świętej... Dlatego jest rzeczą słuszną i należy się Św. Józefowi przed wszystkimi innymi, aby teraz swą potęgą strzegł i bronił Kościoła Chrystusowego tak, jak ongiś najsumienniejsz strzegł Rodziny z Nazaretu, gdzie było tego potrzeba ” (IOANNIS PAULI PP. II *Redemptoris Custos*, 28).

Święty Józef jest *patronem Kościoła naszych czasów*. Jego orędownictwo jest bardzo potrzebne Kościołowi przeciw zagrożeniom, które pojawiają się ustawicznie, a przede wszystkim jest potrzebne dla umocnienia Kościoła w podejmowaniu nowych zadań i nowej ewangelizacji.

Tego orędownictwa, tej pomocy z wysoka, potrzeba Kościołowi w Polsce, gdyż Kościół ten stoi u progu nowych czasów. *Za ten Kościół jesteśmy współodpowiedzialni.*

3. Dobrze, że Wasza Diecezja zaczyna swój duszpasterski program od rodziny. Rodzina jest powołana do budowania Królestwa Bożego poprzez udział w życiu i posłannictwie Kościoła. Istnieją ścisłe więzy wzajemnie łączące Kościół i rodzinę chrześcijańską, tworzące z niej niejako “ *domowe sanktuarium Kościoła* ” (*Ecclesia domestica*), i sprawiające, że jest ona swego rodzaju żywym odbiciem i historycznym ukazaniem tajemnicy Kościoła (EIUSDEM *Familiaris Consortio*, 49).

Jesteśmy wszyscy świadomi tego, że *dobro społeczeństwa*, że pomyślna przyszłość naszej Ojczyzny *zależy od zdrowej moralnie rodziny*.

Przyszłość ludzkości idzie poprzez rodzinę. Rodzina stanowi *jedno z najcenniejszych dóbr ludzkości*.

Ta rodzina dzisiaj znajduje się pod wpływem głębokich i szybkich przemian społecznych i kulturowych. Są naciski, aby pomniejszyć godność i świętość rodziny, aby umniejszyć jej niezaprzeczalną wartość, jej powołanie i rolę, jaką ma do spełnienia. Dziękujemy Bogu, że w Polsce mamy rodziny wierne świętym wartościom chrześcijańskim. Rodziny tworzące autentyczną wspólnotę życia i miłości, karmiące się modlitwą i sakramentami, dla których życie ludzkie jest zawsze wspaniałym darem Bożej dobroci.

Ale są też rodziny, które zagubiły się w procesie nowych przemian, niektóre z nich czują się osłabione albo kuszone poprzez tak zwane współczesne poglądy, które niestety zdradzają prawdę i godność osoby ludzkiej. Trzeba im pomóc, aby mogły zbliżyć się do owego ideału rodziny, którego Stwórca pragnął “ od początku ”.

Orędownictwu Świętej Rodziny z Nazaretu polecam wszystkie rodziny Waszej Diecezji i całej Polski. Ta Święta Rodzina jest pierwowzorem i przykładem wszystkich rodzin chrześcijańskich. Niechaj wspomaga rodzinę polską w wierności codziennym obowiązkom, w przewycieżaniu niepokoju i trudów życia, w wielkodusznym otwarciu się na potrzeby innych, w radosnym wypełnianiu planu Bożego (IOANNIS PAULI PP. II *Familiaris Consortio*, 86).

W opiekuńcze ręce Świętego Józefa złożmy losy polskiej rodziny, jej troski i niepokoje, całą jej przyszłość. Niech wyprasza u Boga dla ojców, matek i dzieci wierność Chrystusowi i Jego Ewangelii.

Pragnę bardzo serdecznie życzyć wszystkim błogosławieństwa Bożego, zarówno tu obecnym, jak i tym, których reprezentujecie: przede wszystkim waszym rodzinom, a także waszym parafiom, środowiskom, w których żyjecie i pracujecie, całej naszej Ojczyźnie.

© Copyright 1993 - Libreria Editrice Vaticana